Agencija za javni nadzor nad revidiranjem

Vprašanja in odgovori v zvezi z Javnim pozivom za odobritev zunanjih izvajalcev izobraževanja

Agencija je v zvezi z javnim pozivom za odobritev zunanjih izvajalcev izobraževanja prejela vprašanja glede razumevanja posameznih določb programa strokovnih znanj in izvedbe izobraževanja. Zaradi zagotavljanja enakega dostopa do informacij vsem potencialnim prijaviteljem objavlja vprašanja in odgovore v nadaljevanju.

Spodnja pojasnila so namenjena enotnemu razumevanju javnega poziva in programa strokovnih znanj. Z njimi se ne spreminjajo pogoji javnega poziva, obseg programa, učni izidi, ravni zahtevnosti ali časovna zasnova izobraževanja.

1. Ali bo Agencija zaradi obremenjenosti kandidatov in predavateljev v revizijski sezoni prilagodila časovno razporeditev modulov?

Časovna dinamika prve izvedbe modulov M1–M4 ostaja nespremenjena.

Pri pripravi časovnice je Agencija upoštevala tudi dejanski obseg posameznih modulov glede na obdobje, ki je na voljo za njihovo izvedbo. Ure v programu so šolske ure v trajanju 45 minut.

Pri M1, ki se izvaja v obdobju februar–april, je predvidenih najmanj 35 ur neposrednega izobraževanja. Ob približno 13-tedenskem obdobju izvedbe to pomeni v povprečju približno 2 uri neposrednega dela s predavateljem na teden. Preostali del do skupnega obsega 55 organiziranih ur se lahko izvede kot vodeno samostojno delo.

Pri M2, ki se izvaja v obdobju september–oktober, torej približno 9 tednov, je predvidenih najmanj 25 ur neposrednega izobraževanja. To pomeni v povprečju približno 2,1 ure neposrednega dela s predavateljem na teden. Preostali del do skupnega obsega 45 organiziranih ur se lahko izvede kot vodeno samostojno delo.

Pri M3, ki se prav tako izvaja v obdobju februar–april, torej približno 13 tednov, je predvidenih najmanj 50 ur neposrednega izobraževanja, kar pomeni v povprečju približno 2,9 ure neposrednega dela s predavateljem na teden. Preostali del do skupnega obsega 85 organiziranih ur se lahko izvede kot vodeno samostojno delo.

Pri M4, ki se izvaja v obdobju september–oktober, torej približno 9 tednov, je predvidenih najmanj 20 ur neposrednega izobraževanja. To pomeni v povprečju približno 1,7 ure neposrednega dela s predavateljem na teden. Preostali del do skupnega obsega 35 organiziranih ur se lahko izvede kot vodeno samostojno delo.

Navedeni izračuni so zgolj ponazoritev povprečne tedenske obremenitve, pri čemer pa Program ne zahteva enakomerne tedenske razporeditve ur. Izvajalec lahko izvedbo organizira tudi drugače, na primer z večjim obsegom aktivnosti v posameznih tednih in manjšim v drugih, če zagotovi doseganje vseh učnih izidov in izpolnitev zahtevanega obsega izobraževanja.

Agencija se zaveda, da se del izvedbe časovno prekriva z obdobjem večjih delovnih obremenitev v revizijski stroki. Ob tem poudarjamo, da je temeljni namen osnovnega izobraževanja bodočim pooblaščenim revizorjem zagotoviti strokovna znanja in kompetence za kakovostno, strokovno in odgovorno opravljanje njihovih nalog. Takšno izobraževanje že

po svoji naravi zahteva aktivno sodelovanje kandidatov in ustrezno časovno angažiranost tudi pri vodenem samostojnem delu.

Agencija pričakuje, da bodo kandidati ob vključitvi v izobraževanje svoje druge obveznosti ustrezno uskladili, izvajalci pa pri pripravi načrta izvedbe zagotovili razpoložljivost in ustrezno angažiranost predavateljev.

Glede na skupni obseg modulov in obdobje, ki je na voljo za njihovo izvedbo, Agencija ocenjuje, da je časovna razporeditev ustrezna, zato za prvo izvedbo izobraževanja ne predvideva splošne spremembe objavljene časovne razporeditve modulov.

Ali bodo izvajalci oziroma predavatelji pred začetkom izobraževanja seznanjeni z načinom in tematiko izpitov?

Ker nova ureditev omogoča, da izobraževanje izvajajo odobreni zunanji izvajalci, preizkuse strokovnih znanj pa izvaja Agencija, je bil program strokovnih znanj zasnovan podrobneje, da bi zagotovil enotna vsebinska izhodišča za izobraževanje in preverjanje znanja. Za posamezne vsebinske sklope zato določa temeljna znanja, učne izide, merila doseganja učnih izidov, ravni zahtevnosti ter napotke za izvedbo. Program tako predstavlja skupni strokovni okvir za izvajalce izobraževanja, kandidate in Agencijo kot izvajalca preizkusov strokovnih znanj.

Tematika izpitov je torej že opredeljena s programom strokovnih znanj, ki določa, katere vsebine in na kakšni ravni zahtevnosti morajo kandidati obvladati. Izobraževanje mora torej temeljiti na programu strokovnih znanj in ne na konkretnih izpitnih vprašanjih.

Kar zadeva način preverjanja znanja, mora biti ta dovolj predvidljiv, da lahko izvajalci ustrezno načrtujejo izvedbo izobraževanja in pripravo kandidatov. V skladu s pravilnikom bo Agencija na svoji spletni strani objavila izpitni red, ki ga sprejme strokovni svet Agencije in ki določa podrobnejša pravila glede izvedbe izpitov, dovoljenih pripomočkov ter drugih tehničnih in izvedbenih vprašanj. Podrobnejše izvedbene informacije za posamezni izpit se lahko določijo tudi z razpisom izpitnega roka in izpitnimi navodili. Ti dokumenti ne smejo zožiti ali razširiti obveznega obsega znanja in učnih izidov, določenih s programom. Konkretna izpitna vprašanja oziroma naloge pred izvedbo izpita ne bodo objavljena.

Namen takšnega pristopa je zagotoviti enotno razumevanje pričakovane ravni znanja ter predvidljivost načina preverjanja za izvajalce izobraževanja in kandidate, hkrati pa ohraniti neodvisnost preverjanja strokovnih znanj.

2. Kako je treba razumeti izraze, kot so »običajno zahtevni primeri«, »običajne poslovne transakcije« oziroma podobne opredelitve v Programu?

Navedene izraze je treba razumeti v povezavi s konkretnim učnim izidom, določeno ravnjo zahtevnosti, merilom doseganja učnega izida in napotki za izvedbo. Ne predstavljajo samostojnih oziroma dodatnih zahtev zunaj tako določenega okvira.

Program določa, da temeljna znanja predstavljajo obvezno vsebinsko jedro posameznega sklopa, vendar vseh vsebin ni treba obravnavati enako podrobno. Zahtevano raven in globino obravnave določajo učni izidi, njihova raven zahtevnosti, pomen vsebine za delo pooblaščenega revizorja ter zahteve in napotki posameznega sklopa.

Tako na primer pri davčnem pravu izraz »tipične poslovne transakcije« pomeni transakcije, ki se praviloma pojavljajo pri rednem poslovanju subjekta, kot so prodaja blaga in storitev, nabava, stroški, naložbe, izplačila in dividende. Kandidat pri njih uporabi relevantna davčna pravila ter pojasni pomembne davčne posledice za subjekt. Pri čezmejnih transakcijah Program dodatno konkretizira, da gre zlasti za običajne čezmejne dobave blaga in storitev, transakcije znotraj EU ter izbrana čezmejna plačila. Namen ni podrobna obravnava mednarodnega davčnega prava oziroma drugih specialističnih davčnih vprašanj.

Podobno izraz »običajno zahteven primer« pri poslovnih financah pomeni primer, pri katerem kandidat uporabi osnovna orodja in metode, določene z učnim izidom. Tako mora na primer pri investicijskem projektu določiti denarne tokove, uporabiti osnovna merila finančne upravičenosti, zlasti NPV in IRR, interpretirati rezultate ter prepoznati pomembne predpostavke in pojasniti njihov vpliv.

Namen takšnih opredelitev je določiti pričakovano strokovno raven kandidata in hkrati izvajalcu omogočiti izbiro konkretnih primerov in pedagoškega pristopa. Izvajalec lahko način in časovno razporeditev obravnave posameznih vsebin prilagodi, če zagotovi doseganje temeljnih znanj, učnih izidov in meril doseganja, določenih s programom.

Agencija zato dodatnega taksativnega seznama vseh možnih »običajnih« ali »običajno zahtevnih« primerov ne namerava določati, saj bi to glede na naravo strokovnega izobraževanja po nepotrebnem omejevalo strokovno presojo izvajalca.

3. Ali je mogoče obseg predvidenih znanj pri sklopih M2.F – Davčno pravo in M2.J – Matematika, statistika in analiza podatkov bolj konkretizirati, zožiti oziroma uskladiti s predvidenim časovnim obsegom?

Program strokovnih znanj se v tem delu ne spreminja. Pri presoji obsega posameznega sklopa je treba upoštevati celoten predvideni obseg organiziranega izobraževanja, ne le neposrednih ur. Ure, določene v Programu, so šolske ure v trajanju 45 minut. Neposredno izobraževanje pomeni delo kandidata s predavateljem oziroma mentorjem, preostali del organiziranega izobraževanja pa se lahko izvede kot vodeno samostojno delo.

Sklop M2.F – Davčno pravo obsega okvirno 7 organiziranih ur, od tega praviloma 3 ure neposrednega izobraževanja. Program pri tem ne zahteva specialističnega obvladovanja davčnega prava, temveč uporabo temeljnih davčnih pravil v obsegu, pomembnem za običajne in izbrane čezmejne poslovne situacije, računovodsko poročanje in revidiranje. Kandidat mora biti sposoben uporabiti temeljna pravila ter prepoznati pomembna davčna tveganja, negotovosti in primere, ko je potrebno specialistično strokovno znanje.

Tudi napotki za izvedbo določajo pričakovano globino obravnave. Poudarek je na orientaciji v davčnem sistemu, uporabi relevantnih pravnih virov in razumevanju posledic poslovnih dogodkov, ne na pomnjenju podrobnih pravil, davčnih stopenj ali posameznih členov.

Sklop M2.J – Matematika, statistika in analiza podatkov obsega 3 organizirane ure, od tega praviloma 2 uri neposrednega izobraževanja. Namen sklopa ni poglobljeno statistično ali matematično izobraževanje, temveč uporaba in nadgradnja osnovnih statističnih in podatkovno-analitičnih znanj v obsegu, potrebnem za pripravo in analizo poslovnih podatkov, pravilno interpretacijo rezultatov ter kritično presojo kakovosti podatkov in omejitev sklepanja.

Ob tem pojasnjujemo, da je razporeditev ur med posameznimi vsebinskimi sklopi okvirna. Izvajalec lahko glede na način izvedbe izobraževanja prilagodi razporeditev ur med

posameznimi sklopi, če zagotovi doseganje vseh temeljnih znanj, učnih izidov in meril njihovega doseganja ter najmanj 45 ur organiziranega in 25 ur neposrednega izobraževanja na ravni modula M2. Program torej omogoča prilagoditev izvedbe, ne pa zmanjšanja zahtevanega obsega znanja.

Agencija zato ocenjuje, da sta obseg in zahtevnost obeh sklopov ustrezno določena, če se program bere celovito, skupaj z ravnmi zahtevnosti, merili doseganja učnih izidov in napotki za izvedbo. Ti izvajalcu omogočajo, da v okviru zahtev programa sam izbere konkretne primere in ustrezen način obravnave posameznih vsebin. Poudarjamo pa, da zoževanje vsebin ali zniževanje zahtevanih učnih izidov, z namenom prilagoditve predvidenemu časovnemu obsegu, ni predvideno.

4. Ali se lahko sklop M2.K – Integrirana študija primera vsebinsko oziroma časovno razporedi med posamezne vsebinske sklope M2?

Da, vendar mora biti pri tem ohranjen namen in celovitost sklopa M2.K.

Program določa, da je M2.K namenjen integrirani uporabi znanj iz več vsebinskih sklopov M2 in da ne uvaja novih strokovnih vsebin. Sklop obsega 4 ure, praviloma vse 4 ure neposrednega izobraževanja.

Program ne zahteva, da bi morale biti vse štiri ure izvedene v enem samem neprekinjenem terminu. Izvajalec lahko časovno razporeditev prilagodi, pri čemer mora v načrtu izvedbe jasno prikazati način vključevanja integrirane študije primera M2.K.

M2.K pa se ne sme zgolj razdeliti med druge vsebinske sklope tako, da bi kot integrativna komponenta dejansko izginil. Praktično delo mora temeljiti na enem celovitem poslovnem primeru, ki vključuje najmanj tri medsebojno povezane vsebinske sklope M2, integrirana študija primera pa se zaključi z oblikovanjem in utemeljitvijo celovitega strokovnega sklepa.

Posamezne faze istega primera se torej lahko izvajajo postopno in se smiselno povezujejo z obravnavo posameznih vsebinskih sklopov, vendar mora biti iz načrta in dejanske izvedbe razvidno, da gre za povezano integrirano študijo primera M2.K v skupnem obsegu 4 ur.